

Naar man fra anden Side paaberaaber sig finansielle Grunde for Salget, da skal hertil bemærkes følgende: Det erkendes, at den danske Statskasse ifølge Statsregnskaberne har et betydeligt Tilgodehavende i Vestindien, og at Øerne, saa længe Forholdene paa disse forblive uforandrede, uden Tvivl aarlig ville trænge til Støtte fra Moderlandet. Den 31te Marts 1901 havde den danske Statskasse nemlig udestaaende i Vestindien paa forskellige Poster et Beløb af 13,243,018 Kr. 30 Øre, deriblandt som saakaldet Tilgodehavende hos Kolonialkasserne 8,642,739 Kr. 88 Øre, endvidere til Rest paa et Laan til St. Croix Kommune 567,366 Kr. 72 Øre med Renterestance til Beløb 385,809 Kr. 22 Øre, og endelig har Statskassen overtaget Garantien for udstedte vestindiske Kreditbeviser til et Beløb 472,060 Kr., Kolonialkassernes i Statsregnskaberne opførte Gæld til Statskassen androg altsaa den 31te Marts 1901 i alt 10,067,945 Kr. 82 Øre, hvilken Gæld ifølge Konventionens Art I. bortfalder. Men derved er dog at bemærke, at den største af disse Poster, 8,642,739 Kr. 88 Øre, kun bestaar af Forskud, hvilke Danmark som Øernes Suveræn i Løbet af de sidste 30 Aar har været nødt til at udrede til Administrationen af Øerne paa Grund af Umuligheden for Kolonialkasserne selv at afholde de Udgifter, som Kolonialloven af 27de November 1863 paalægger disse, bl. a. til Militær og Gouvernement, der alene koste c. 400,000 Kr. aarlig, og det forekommer Flertallet højst ubilligt at lægge Øerne disse Udgifter til Last, hvorfor der da ogsaa i de forløbne Aar lige siden 1879 gentagne Gange fra Regeringen er fremkommet Forslag, sigtende til at fritage Øerne for saadanne Byrder, der ikke paalægges nogen anden Del af vort Land, — Forsøg, som imidlertid bleve uden Resultat paa Grund af Modstand fra det andet Tings Side. Fornuftigvis har man ikke kunnet vente paa sædvanlig Vis at faa disse Forskud refunderede den danske Statskasse, og at forsøge dette opnaaet ved et Salg af Øerne forekommer derfor uberettiget. — Foruden dette Mellemværende med Kolonialkasserne havde Statskassen i øvrigt endnu den 31te Marts 1901 et Tilgodehavende hos Aktieselskabet for Fællessukkerkogeriet paa St. Croix; dette bestaar af et Laan i Henhold til Lov 25de Februar 1876 af 1,414,784 Kr. 57 Ø. og Renterestance af samme, opgjort pr. 11te December 1901 til 1,029,915 Kr. 11 Ø. Laanet skal af Aktieselskabet forrentes og afdrages med 7 pCt. aarlig og for Opfyldelsen af denne Forpligtelse har St. Croix Kolonialkasse overtaget Garantien; men denne Forpligtelse for Kolonialkassen bortfalder formentlig ved Konventionen. Endvidere har Kolonialkassen paa St. Croix over for Fællessukkerkogeriets Aktionærer, i Henhold til Anordning af 16de Juni 1876, indtil det Laan, som Statskassen har ydet Aktieselskabet, er likvideret, overtaget Garanti for 5 pCt. aarlig Rente af Selskabets Aktiekapital, stor 1,416,100 Kr.; Ansvar for denne Rentegaranti, der ingen Sinde er bleven fyldestgjort af Kolonialkassen og anslaaes til at angaa et Beløb af ca. 1,600,000 Kr., har Konventionens Art. I. fritaget saavel den danske Statskasse som de forenede Stater for, og det bliver efter Øernes Afstaaelse eventuelt amerikanske Domstole, der faa Afgørelsen af, i hvilket Omfang Kolonialkassen endnu hæfter for Garantien. Følgen deraf vil kunne blive, at, hvis Garantien efter Afstaaelsen bliver erkendt for vedblivende at hæfte paa St. Croix Kolonialkasse, vil denne være ganske ude af Stand til at betale denne Fordring; det synes uforvarligt, at hele dette Forhold vedrørende Fællessukkerkogeriets Aktionærer og St. Croix Kolonialkasse ikke er blevet ordnet, forinden man indlod sig paa at vedtage Konventionen af 24de Januar 1902. Alene Hensyn hertil vilde gøre det meget vanskeligt at godkende Konventionen. I øvrigt henvises angaaende hele dette Forhold til den som Bilag A. trykte Skrivelse fra Finansministeriet af 10de d. M. med Bilag.

I foranstaaende formener man tilstrækkeligt at have begrundet den Formening, at finansielle Hensyn ingenlunde gør det nødvendigt eller for Tiden